

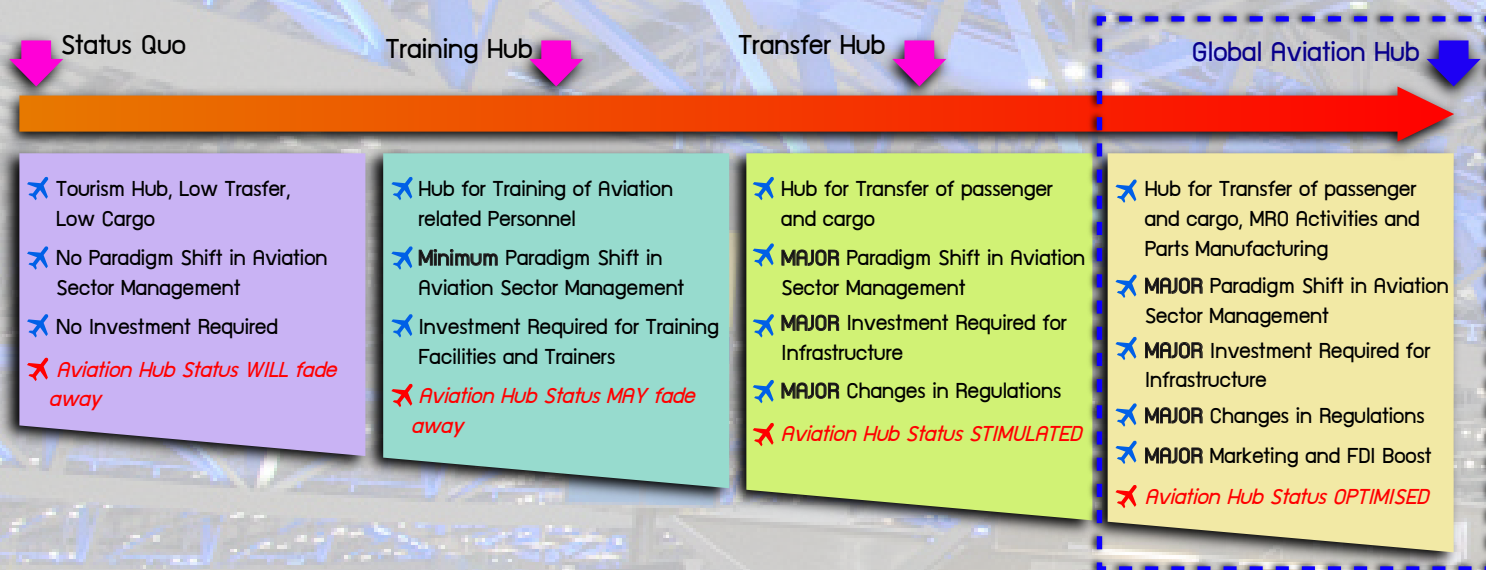
แผนแม่บทการพัฒนาการขนส่งทางอากาศระยะ 10 ปี (พ.ศ.2562-2571)

เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของท่าอากาศยาน พัฒนาธุรกิจการบิน อุตสาหกรรมการบิน และธุรกิจที่เกี่ยวข้องและเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการจราจรทางอากาศให้เป็นไปตามเป้าหมาย มีทั้งหมด 5 ด้าน ดังนี้

- (I) ยุทธศาสตร์การพัฒนาท่าอากาศยาน
- (II) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจการบิน
- (III) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจราจรทางอากาศ
- (IV) ยุทธศาสตร์พัฒนาองค์กรกำกับและกฎหมายเพื่อส่งเสริมและกำกับดูแลกิจการการขนส่งทางอากาศ
- (V) ยุทธศาสตร์พัฒนาบุคลากรด้านการขนส่งทางอากาศ

ทางเลือกทิศทางการพัฒนาสาขาขนส่งทางอากาศของไทย

นโยบายการพัฒนาด้านการขนส่งทางอากาศสู่การเป็น Global Aviation Hub

- ✗ วิสัยทัศน์และการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานควรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อตอบสนองนโยบายในภาพรวม และมุ่งประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นหลัก
- ✗ การปรับปรุงระบบกฎหมาย กฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามมาตรฐานและแนวทางการสากล ตลอดจนเพิ่มความยืดหยุ่นของกฎหมายภาครัฐ เพื่อสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน
- ✗ การพัฒนาระบบท่าอากาศยาน เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการในการรองรับผู้โดยสารและสินค้า ตลอดจนการบริหารจัดการระบบท่าอากาศยานให้ได้มาตรฐานสากล
- ✗ ดำเนินการในด้านกฎระเบียบและการบริหารจัดการในการใช้ห้วงอากาศให้มีความชัดเจน ยืดหยุ่น และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด
- ✗ การผลิตบุคลากรด้านการบินให้มีคุณภาพและเพียงพอรองรับการเติบโตในอนาคต โดยการควบคุมมาตรฐานของการฝึกอบรมและหลักสูตร การพัฒนาบุคลากรให้มีมาตรฐานเดียวกัน
- ✗ การกำหนด KPI ร่วมกันระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมที่ :

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.)

เลขที่ 35 ถนนเพชรบุรี แขวงทุ่งพญาไท
เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์ : 0-2215-1515 โทรสาร : 0-2215-5500

บริษัท เอเอ็มพี คอนซัลแตนท์ จำกัด

37/1 อาคารร่วมประสงค์ ซอยเพชรบุรี 15 (ซอย สมประสงค์ 3)
ถนนเพชรบุรี แขวงถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์ : 0-2653-7541-5 โทรสาร : 0-2653-7546

กระทรวงคมนาคม

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

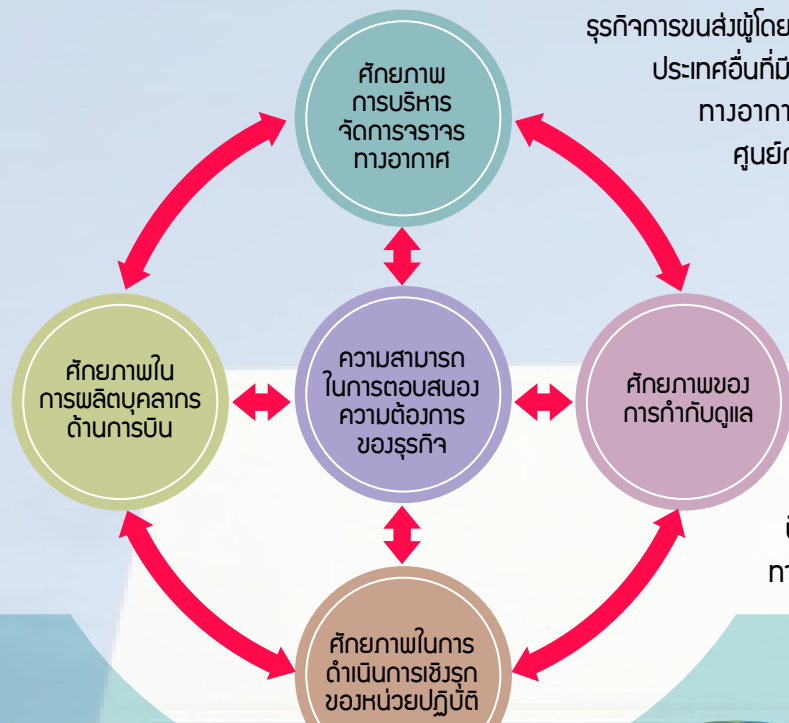
โครงการศึกษาจัดทำแผนแม่บท การขนส่งทางอากาศของประเทศไทย

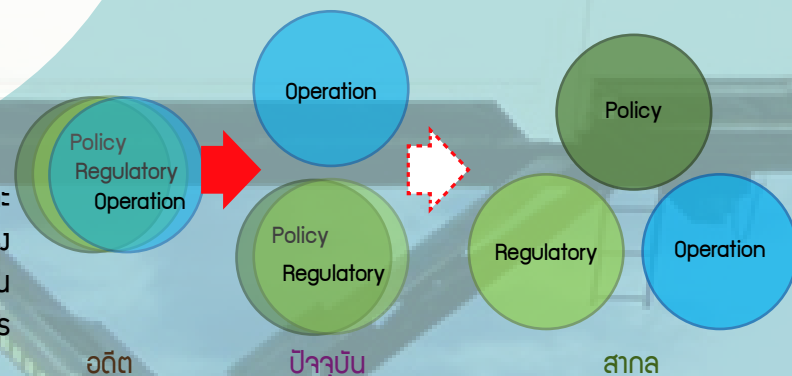
ความเป็นมา

ในปัจจุบัน ปริมาณการเดินทางและขนส่งทางอากาศ ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีแนวโน้มเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ท่าอากาศยานและระบบบริการเดินอากาศไม่สามารถให้บริการได้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการกำกับดูแลและกฎระเบียบต่างๆ ด้านการขนส่งทางอากาศไม่สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจการบินและไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อมาตรฐานด้านการบินที่เปลี่ยนแปลงไป

นอกจากนี้ การพัฒนาการขนส่งทางอากาศของไทยที่ผ่านมายังขาดความชัดเจนของทิศทางและการบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำกับดูแลและการดำเนินการ เช่น การพัฒนาท่าอากาศยานไม่เป็นไปตามแผน โครงสร้างพื้นฐานธุรกิจการขนส่งผู้โดยสารและสินค้า รวมทั้งระบบบริการเดินอากาศ เป็นต้น ในขณะที่ประเทศอื่นที่มีศักยภาพด้านกำหนดกลยุทธ์เร่งพัฒนาขีดความสามารถการขนส่งทางอากาศของตนเพื่อให้มีความได้เปรียบในทุกด้านเพื่อแย่งชิงความเป็นศูนย์กลางการบินส่งผลให้ประเทศไทยต้องสูญเสียส่วนแบ่งการตลาดไป

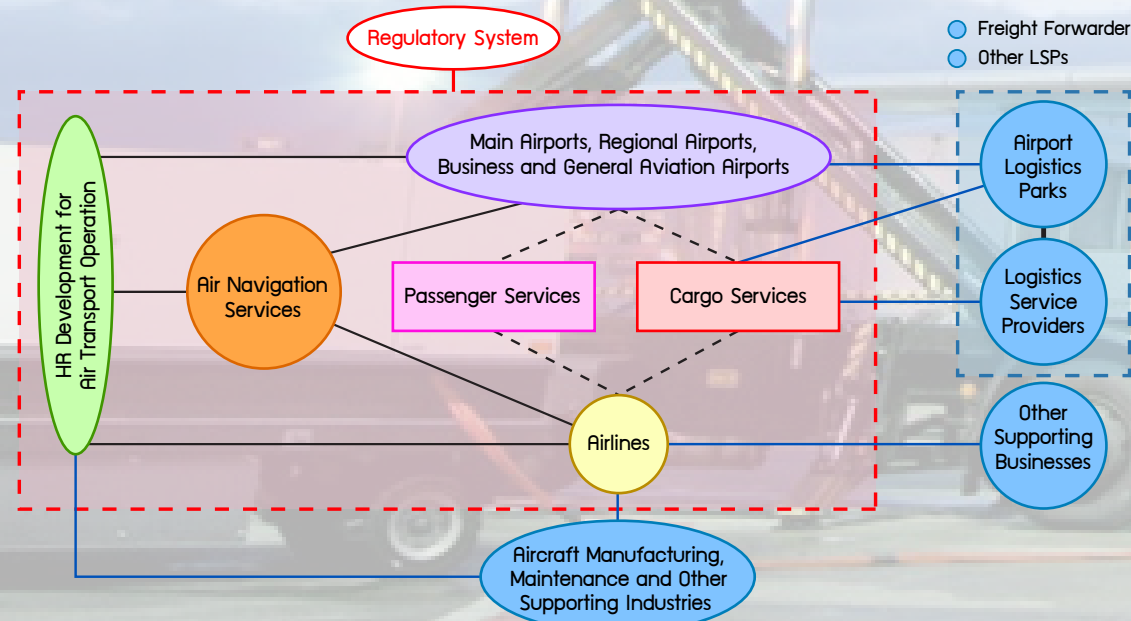

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญมีผลกระทบต่อการพัฒนาสาขาส่งทางอากาศในระยะยาว มีรากฐานมาจากปัจจัย 5 ประการ

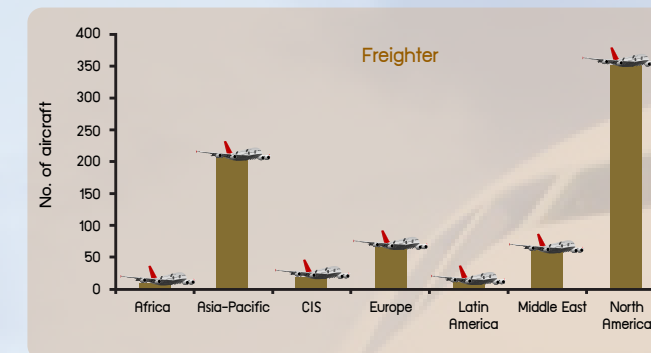
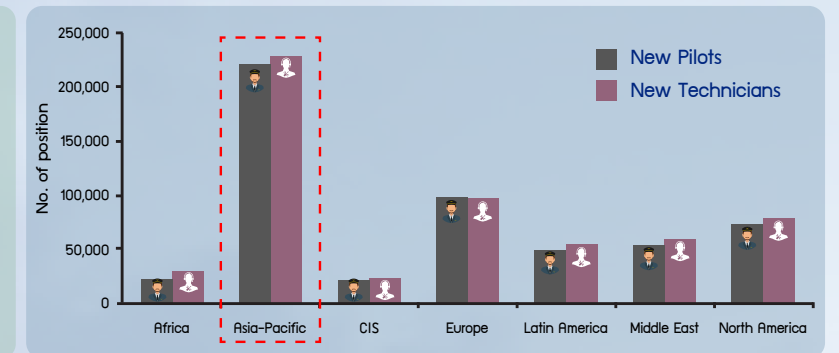
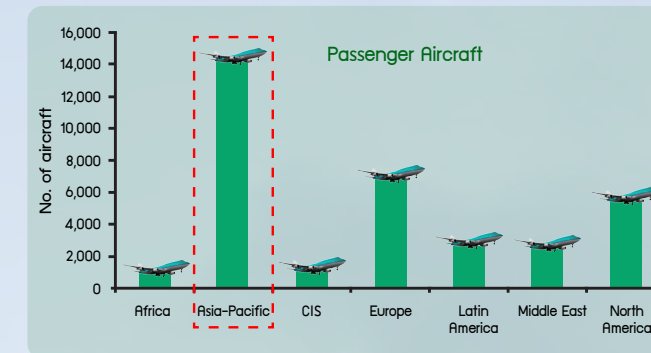

โครงสร้างสาขาการขนส่งทางอากาศ ยังไม่มีความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงมีการแยกงานในส่วนของการกำกับดูแลออกจากงานภาคปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม งานในส่วนของการวางแผนและแผนยังควรถูกอยู่ภายใต้โครงสร้างขององค์กรกำกับดูแล

โครงสร้างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสาขาส่งทางอากาศ มีองค์ประกอบที่ซับซ้อนและมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกัน

แนวโน้มอัตราการเติบโตของจำนวนอากาศยานและความต้องการนักบินและช่างซ่อมบำรุงอากาศยานในระยะ 20 ปี

ในอีก 20 ปีข้างหน้า จำนวนอากาศยานและความต้องการนักบินและช่างซ่อมบำรุงอากาศยานของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกมีแนวโน้มการเติบโตมากที่สุด สำหรับประเทศไทยนั้นถือว่ามีความได้เปรียบในเชิงภูมิศาสตร์ ในการเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงของภูมิภาคจึงจำเป็นต้องเน้นการต่อยอดข้อได้เปรียบในส่วนขอสภาพเศรษฐกิจและสังคม บรรยาการการค้าเงินธุรกิจและการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนการท่องเที่ยว

นโยบายและแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการขนส่งทางอากาศ

สำหรับประเทศไทยนั้น ภาครัฐได้ให้ความสำคัญกับการสนับสนุนการพัฒนาด้านการขนส่งทางอากาศ รวมถึงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ผ่านนโยบายระดับชาติ อาทิ นโยบายของคณะรัฐมนตรี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์โมเดล "ประเทศไทย 4.0" และอุตสาหกรรม 4.0 (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งเกี่ยวข้องการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางการบินแห่งใหม่ของภูมิภาค อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการขนส่งทางอากาศของไทยต้องมีการบูรณาการและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน และบูรณาการการดำเนินงานของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดผลกระทบในการดำเนินธุรกิจที่เป็ดเสรีและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการให้บริการ ทั้งในส่วนของผู้โดยสารและสินค้า

